

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

R A P O R T

privind creanțele României la 30 iunie 2016 provenite din activitatea de export, cooperare economică internațională și alte acțiuni externe, derulate înainte de 31 decembrie 1989

I. La data de 30 iunie 2016 creanțele României provenite din operațiunile de export, cooperare economică internațională și alte acțiuni externe, derulate înainte de 31 decembrie 1989 erau de **868.872.778,13 dolari SUA** pe relația deize convertibile, **1.437.905.280,98 ruble transferabile** pe relația ruble transferabile și alte sume în diverse valute.

Acțiunile în urma cărora au rezultat sumele menționate, s-au desfășurat în baza unor acorduri comerciale și guvernamentale de credit pe termen mediu și lung, încheiate de statul român cu alte state, în principal din Africa, Asia și America Latină înainte de 31 decembrie 1989.

Din suma totală de **868,8 milioane dolari SUA** pe relația deize convertibile:

- **627,5 milioane dolari SUA (72,2%)** reprezintă **creanțe soluționate și reglementate** prin semnarea unor acorduri la nivel guvernamental, aprobate prin Hotărâri ale Guvernului și **care se află în diferite stadii de încasare** (Irak, R.D. Congo, R.P.D. Coreeană, Guineea, Mozambic);

- **241,3 milioane USD (27,8%)** reprezintă **creanțe care nu au fost soluționate** până în prezent (Sudan, Libia, Nigeria, R. Centrafricană, Somalia și Tanzania).

În perioada **ianuarie-iunie 2016** s-au încasat în contul creanțelor României **32 milioane dolari SUA**.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 29/1994, cu modificările ulterioare, Guvernul este autorizat să aprobe negocierea în vederea recuperării creanțelor provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, derulată înainte de 31 decembrie 1989. Guvernul prezintă, spre informare Parlamentului, semestrial, situația creanțelor externe ale României.

Procesul de reglementare este influențat de următoarele cauze obiective:

a. pe relația deize convertibile

- dificultățile majore de ordin economic, financiar și valutar cu care se confruntă unele țări africane, ale căror debite către România însumează 183,2 milioane dolari SUA (75,92% din totalul creanțelor nereglementate în prezent), calificate ca eligibile pentru a primi asistență conform inițiativei HIPC (țări cu grad

înalt de îndatorare, cele mai sărace din lume): Sudan, R. Centrafricană, Somalia, Tanzania;

- apartenența unor țări debitoare, care fac parte deja din programul HIPC, la categoriile de "țări afectate de conflicte" și "țări post conflicte", care urmează să primească sprijin financiar suplimentar din partea organismelor internaționale: R. Centrafricană, Somalia, Sudan.

b. pe relația ruble transferabile

- refuzul categoric al autorităților cubaneze, țară care deține **100%** din creanțele României în ruble transferabile, de a accepta începerea negocierilor pentru convenirea coeficientului de conversie rublă transferabilă/dolar SUA și pentru stabilirea unor modalități de rambursare a obligațiilor sale valutare.

II. SITUAȚIA¹

la 30 iunie 2016 a creanțelor externe rezultate din activitatea de export și alte acțiuni externe derulate înainte de 31 decembrie 1989

Nr.crt.	Țara debitoare	Suma de recuperat
A. ÎN DOLARI SUA		
1	IRAK ²	612.193.683,12
2	SUDAN	169.858.286,14
4	MOZAMBIC ³	12.429.966,14
5	LIBIA	45.568.327,63
6	Republica GUINEEA	2.305.526,88
7	Republica CENTRAFRICANĂ	10.686.204,05
8	NIGERIA	12.587.000,00
9	SOMALIA	2.509.505,11
10	TANZANIA	99.000,00
11	ZAIR(R.D. CONGO) ⁴	88.326,45
12	R.P.D.COREEANĂ ⁵	546.952,61
TOTAL		868.872.778,13
B. ÎN RUBLE TRANSFERABILE		
1	R.CUBA ⁶	1.437.905.280,98
TOTAL		1.437.905.280,98

C. ALTE VALUTE

a. Sudan - 881.325, 47 lire sterline

b. Libia - 22.930.147, 992 dinari libieni (evidențe MFP)

c. Guineea - 160.000 franci francezi = 24.391,84 euro (evidențe MFP)

¹Conform evidențelor Băncii Comerciale Române S.A. (exclusiv datele referitoare la Libia, Guineea, R. Centrafricană, Nigeria și Tanzania). Sunt incluse dobânzile calculate conform ultimelor acorduri de reeșalonare a rambursării datoriei către România încheiate cu țările debitoare;

² Sumă ce urmează a fi încasată de statul român în perioada 01.01.2009 - 01.03.2028, conform Acordului încheiat între Guvernul României și R.Irak la 18 august 2005;

³ rambursarea va avea loc în 23 de ani, cu 6 ani perioadă de grație, în tranșe semestriale egale și successive, cu aplicarea unei dobânzi Libor la 6 luni, începând de la data intrării în vigoare a Acordului (10 iulie 2008), inclusiv în perioada de grație;

⁴ Sumă ce urma a fi încasată de statul român eşalonat până la data de 12.10.2011, conform Acordului încheiat între Guvernul României și Guvernul R.D. Congo;

⁵ Conform Acordului guvernamental semnat la 20 septembrie 2002, suma reprezentând datoria statului debitor a fost convertită din ruble transferabile în 546.952,61 dolari SUA;

⁶ Inclusiv creditele aferente obiectivului Las Camariocas acordate după 31.12.1989 în sumă de 28.215.198, 56 ruble transferabile.

III. Luând în considerare stadiul negocierilor și posibilitățile de recuperare a drepturilor valutare ale statului român în etapa imediat următoare, țările debitoare României pot fi clasificate astfel:

Nr.crt.	Țara debitoare	Suma de reglementat/recuperat
A. ÎN DOLARI SUA		
a. țări debitoare ale căror datorii au fost reglementate prin Hotărâre a Guvernului/Lege și sunt în curs de derulare		
1	R.P.D.COREEANĂ	546.952,61
2	IRAK	612.193.683,12
3	ZAIR (R.D. CONGO)	88.326,45
4	R. GUINEEA	2.305.526,88
5	R. MOZAMBIC	12.429.966,14
Total a		627.564.455,20
b. țări debitoare ale căror datorii nu au fost încă negociate în vederea reglementării		
1	SUDAN	169.858.286,14
2	LIBIA	45.568.327,63
3	NIGERIA	12.587.000,00
4	R. CENTRAFRICANĂ	10.686.204,05
5	SOMALIA	2.509.505,11
6	TANZANIA	99.000,00
Total b		241.308.322,93
T O T A L a-b		868.872.778,13
B. ÎN RUBLE TRANSFERABILE		
a. țări debitoare ale căror datorii nu au fost încă negociate în vederea reglementării		
1	R.CUBA	1.437.905.280,98
T O T A L		1.437.905.280,98

C. ALTE VALUTE

1. Sudan - 881.325,47 lire sterline
2. Libia - 22.930.147,992 dinari libieni
3. Guineea - 160.000 franci francezi= 24.391,84 euro

Pe relația devize convertibile se constată că au rămas de negociat drepturi valutare ale statului român care reprezintă 27,8% din totalul creanțelor.

IV. Program de măsuri pentru semestrul II 2016

a. Irak

Sumele datorate de Irak statului român, rezultate din activitatea de comerț exterior și alte activități externe derulate înainte de 31.12.1989, au fost reglementate prin *Hotărârea Guvernului nr. 260/22.02.2006 pentru aprobarea Acordului bilateral între Guvernul României, acționând prin Ministerul Finanțelor Publice și Republica Irak, acționând prin Ministerul Finanțelor, semnat la Amman la 18 august 2005.*

Ca urmare, statul român va încasa, în perioada 01.01.2009 - 31.03.2028, suma de 977,1 milioane dolari SUA, având în vedere că Republica Irak beneficiază de toate cele trei etape de reducere a datoriei externe, în cuantum total de 80%, conform Minutei de înțelegere semnată în noiembrie 2004 cu statele creditoare membre ale Clubului de la Paris; ultima etapă de reducere a datoriei de 20% a fost condiționată de îndeplinirea de către statul irakian a prevederilor Aranjamentului Stand-By încheiat de Irak cu Fondul Monetar Internațional, etapă realizată de autoritățile irakiene la data de 17 decembrie 2008.

Până la această dată, în baza Acordului bilateral, a fost încasată suma de 364,9 milioane dolari SUA reprezentând primele șaisprezece tranșe din dobânda datorată de partea irakiană și zece rate de capital.

Propunere - Se va urmări încasarea de la extern a tranșelor prevăzute în Acordul bilateral.

b. Libia

Negocierile pentru reglementarea obligațiilor valutare datorate de Libia României, amânate în repetate rânduri după sesiunea Comitetului financiar mixt din anul 1997, s-au caracterizat, începând cu anul 2005, atât prin pozițiile divergente ale celor două părți, cât și prin nerespectarea de către partea libiană a unor documente bilaterale și a principiului de tratament comparabil în procesul de convenire a drepturilor și obligațiilor financiare reciproce.

Reglementarea creanțelor României din Libia a înregistrat practic o stagnare, cu toate că în perioada 2005-2008 au avut loc mai multe runde de negocieri, cele două părți nereușind să ajungă la nici un rezultat concret în această problemă datorită poziției rigide abordate de partea libiană.

Mai mult, la ultimele negocieri, partea libiană a revendicat unele pretenții nereale, care ar fi condus la diminuarea creanțelor statului român sau chiar la transformarea acestuia din creditor în debitor.

Singura propunere avansată de partea libiană, în urma insistențelor părții române, în luna martie 2010, prin intermediul Ambasadei României la Tripoli, a fost de reglementare a datoriei sale către România prin plata a 7 milioane dolari SUA, propunere respinsă de Comisia interdepartamentală constituită în baza Hotărârii Guvernului nr. 362/1994, în contextul în care majoritatea țărilor care și-au încasat creanțele pe Libia au obținut procente de recuperare superioare, iar Libia acorda ea însăși asistență financiară nerambursabilă.

În aceste condiții, Comisia a decis supunerea spre aprobarea Guvernului a propunerii de valorificare a atitudinii de deschidere a autorităților libiene, în sensul transmiterii disponibilității părții române pentru o abordare politică.

În acest sens, s-a propus organizarea unei noi runde de negocieri a Comitetului mixt financiar româno-libian, ținta propusă fiind obținerea unui procent superior de recuperare, comparabil cu modul de reglementare al altor țări creditoare și cu posibilitățile financiare ale Libiei.

Datorită desfășurării evenimentelor interne din Libia această propunere nu s-a mai concretizat.

Problema datoriei Libiei față de România a fost abordată și de ministrul afacerilor externe cu șeful diplomației libiene cu ocazia Summit-ului UE – Africa desfășurat la sfârșitul lunii noiembrie 2010 la Tripoli, care a subliniat dorința părții române ca ea să-și găsească o soluție rapidă.

În urma schimbărilor politice intervenite pe plan intern în 2011, după eliminarea lui Muammar Gaddafi, în urma unei revolte populare, Consiliul Național de Tranziție, ca autoritate guvernamentală legitimă a Libiei, a numit un Guvern provizoriu care a organizat alegerile generale din iulie 2012.

Ca rezultat al primelor alegeri libere (7 iulie 2012), Congresul Național General a aprobat, la 31 octombrie 2012, noul executiv condus de primul ministru Ali Zeidan, care a fost demis de CNG la 11 martie 2014.

Cu toate acestea, diviziunile politice din Libia au condus la instaurarea a două Parlamente: unul la Tobrouk (Camera Reprezentanților/CR, rezultat în urma alegerilor legislative din 25 iunie 2014 și recunoscut de comunitatea internațională) și unul la Tripoli (Congresul Național General/CNG, auto-instalat în august 2014, compus parțial din deputați ai fostului CNG, al cărui mandat expirase după alegeri, la care s-au adăugat alți membri fără legitimitate în alegeri, nerecunoscut la nivel internațional) și a două guverne: unul la Al Bayda (numit de CR), condus de Abdulah al-Thani și unul la Tripoli (numit de CNG), condus de Khalifa al-Ghwell.

Negocierile politice inter-libiene, sub coordonarea Reprezentantului Special al SG ONU, Bernardino Leon, au debutat la 29 septembrie 2014, cu reuniunea de la Ghadames (Libia) – singura reuniune care a avut loc pe teritoriul libian.

Atât formatul negocierilor cât și textul proiectului de acord pentru stabilizarea Libiei, au suferit modificări substanțiale de la o etapă la alta, în funcție de presiunile exercitate de cele două tabere, Tripoli și Tobruk. Elementele principale ale proiectului de acord imaginat și negociat de Leon constau în formarea unui guvern de acord național, condus de un Consiliu Prezidențial; o Cameră legislativă (Camera Reprezentanților/Tobruk) și o Cameră consultativă (Consiliul de Stat, care să fie constituit din 120 de membri – 90 de membri ai parlamentului de la Tripoli, dintre cei

aleși la scrutinul din 2012 și alți 30 de membri aleși din rândul personalităților marcante libiene).

Deși, la 11 iulie 2015, o variantă a proiectului de acord a fost parafată, la Skhirat, Maroc, de către cvasi-totalitatea participanților la dialog, mai puțin delegația CNG, modificarea ulterioară a acestuia a condus la respingerea lui și de către parlamentul de la Tobrouk. La 8 octombrie 2015, ca urmare a redactării ultimei anexe (componenta Consiliului Prezidențial), SRSG a anunțat încheierea oficială a negocierilor inter-libiene și finalizarea pachetului de documente ale acordului politic. La 17 decembrie 2015 a fost semnat Acordul Politic Libian (la Skhirat, Maroc), prin care se anunță formarea unui guvern de acord național, care va funcționa în calitate de singur guvern legitim al Libiei.

Cu toate acestea, schisma politică internă din Libia a continuat și pe parcursul anului 2016. Ca urmare a semnării Acordului de la Shikrat, Guvernul de Acord Național (GAN), condus de Fayez al-Sarraj, a intrat în funcțiune în 12 martie 2016; guvernul de la Al Bayda, condus de Abdullah al-Thani, continuă însă să își desfășoare activitatea în capitala districtului Al Jabal al Akhdar. Totodată, nici executivul condus de Khalifa al-Ghwell nu a dispărut complet de pe scena politică libiană.

De asemenea, la nivelul puterii legislative, cele două Parlamente, respectiv CR (Tobruk) și CNG (Tripoli), continuă să își desfășoare activitatea și în prezent.

Propunere – se va urmări desfășurarea evenimentelor interne iar în condițiile în care semnalele vor indica o posibilă reluare a discuțiilor, Ministerul Finanțelor Publice va solicita Ambasadei României la Tripoli sprijin în rezolvarea acestei probleme.

c. R.P.D. Coreeană

România urma să încaseze din R.P.D. Coreeană creanțe în valoare de **546.952,61 dolari SUA**, prin export de mărfuri coreene în perioada 2007-2011, în baza Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene privind reglementarea datoriei Republicii Populare Democrate Coreene către România, semnat la București la 20 septembrie 2002.

Până în prezent, autoritățile nord coreene nu au respectat prevederile Acordului, deși partea română a abordat în mod constant problema datoriei coreene în cadrul mai multor consultări politico-diplomatice de la Phenian, prilej cu care a arătat că lichidarea acestei datorii ar putea crea oportunități pentru dezvoltarea relațiilor și schimburilor economice bilaterale pe termen mediu și lung.

Cu toate că la una dintre întâlnirile bilaterale din anul 2010, delegația nord coreeană a exprimat hotărârea autorităților de a plăti datoria față de România și de a prezenta o listă de mărfuri coreene pentru export în contul acestei datorii, precum și o listă de proiecte concrete de cooperare economică, aceste intenții nu s-au materializat.

Ca urmare, partea română a continuat demersurile pe canale diplomatice pentru deblocarea situației și prezentarea listei de mărfuri coreene.

Deși se convenise de către cele două părți organizarea în anul 2013 a unei întâlniri la nivel de experți din ministerele abilitate pentru soluționarea datoriei R.P.D. Coreeană față de România, partea nord coreeană a comunicat că va propune o nouă perioadă pentru desfășurarea întâlnirii.

R.P.D. Coreeană a înregistrat începând din anul 2010 o deteriorare a situației economico-financiare, confruntându-se și cu dezechilibre valutare majore, odată cu reforma monetară aplicată de guvernul comunist, care a condus la o inflație foarte mare, cu efecte tragice asupra nivelului de trai al populației. De altfel, organizațiile umanitare internaționale și Experții Programului Alimentar Mondial au atras atenția la sfârșitul anului 2011 că populația Coreei de Nord este lovită de foamete, existând premise să se repete situația din anii „90” când un număr de cca. 2 milioane de oameni au murit de inaniție. Această situație s-a agravat în urma inundațiilor devastatoare din cursul lunii iulie 2012.

Între Ministerele Afacerilor Externe ale celor două țări au avut loc consultări politico-diplomatice, la nivel de director și director general, la Phenian (februarie 2010, septembrie 2012 și august 2015) și la București (decembrie 2010, octombrie 2012), în contextul exercitării de către România a mandatului de Reprezentare Locală a Uniunii Europene în R.P.D. Coreeană.

Schimburile comerciale cu R.P.D. Coreeană dintre cele două țări sunt extrem de reduse din cauza dificultăților cu care se confruntă economia nord-coreeană și a regimului de sancțiuni impus de ONU.

La ultimele consultări diplomatice din luna august 2015 în care a fost abordată și problema datoriei R.P.D. Coreene față de România, directorul Direcției Relații Externe din Ministerul Finanțelor nord-coreean și-a exprimat regretul față de neplata datoriei către România, dar a motivat că această situație a fost determinată de dificultățile din economia nord-coreeană, apărute ca urmare a inundațiilor și secetei din ultimii ani, precum și a sancțiunilor impuse de SUA împotriva Coreei de Nord. De asemenea, a promis că va transmite Ministerului Finanțelor Publice din România propunerea de a fi organizată o reuniune la nivel de experți pentru identificarea modalităților de rambursare a datoriei.

Propunere – Partea română va continua demersurile oficiale prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe la nivelul autorităților nord-coreene în vederea organizării întâlnirii la nivel de experți pentru reglementarea datoriei nord-coreene față de România.

d. Sudan

Deși autoritățile române au întreprins în mod insistent demersuri pentru organizarea negocierilor de soluționare a drepturilor valutare ale statului român, inclusiv cu prilejul unor vizite oficiale de nivel înalt, autoritățile sudaneze au amânat în mod constant începerea negocierilor sau nu au manifestat nicio reacție la propunerile părții române.

Până în prezent, statul sudanez și-a exprimat oficial poziția de reglementare a datoriei sale externe la nivel global, pentru toți creditorii, sub auspiciile organismelor

financiare internaționale, invocând prezența Sudanului pe lista celor mai îndatorate țări sărace și atitudinea unor țări, precum Cehia, de ștergere a datoriei.

În anul 2011, Sudanul s-a separat în Sudanul de Nord și Sudanul de Sud, iar oficialitățile au decis ca Nordul (Republica Sudan) să gestioneze datoria sa externă, iar Sudul să facă lobby pentru reducerea datoriilor.

Cu ocazia reuniunii Clubului de la Paris, din iunie 2011, reprezentantul Fondului Monetar Internațional a menționat existența unui grup de lucru condus de FMI și BM, având ca obiectiv soluționarea problemei datoriei sudaneze în contextul actual, aflat încă în evoluție. România s-a înregistrat pe lista țărilor creditoare care au transmis solicitarea de plată a datoriei sudaneze.

Până în prezent, organismele financiare internaționale nu au avansat în problema opțiunilor de reducere a datoriei sudaneze.

Sudanul de Sud se confruntă, încă din anul 2013, cu un război civil între guvern și rebeli. Acordurile de încetare a focului au fost respectate parțial, cel mai recent încheiat în februarie 2015 pare să ofere o platformă mai bună pentru continuarea negocierilor. Alegerile generale și prezidențiale, programate pentru anul 2015, au fost amânate până în 2017.

Propunere – În funcție de evoluțiile politice din Sudan și de cele internaționale privind datoria acestei țări, Ministerul Finanțelor Publice are în vedere să solicite la momentul oportun, prin canale diplomatice, reluarea în relațiile cu autoritățile sudaneze a discuțiilor bilaterale pe această temă.

e. Mozambic

În urma notificărilor reciproce între cele două guverne asupra îndeplinirii procedurilor legale interne, la data de 10 iulie 2008 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Mozambic privind reglementarea datoriei Republicii Mozambic către România, semnat la București, la 21 mai 2007.

Până în prezent, partea mozambicană și-a îndeplinit prevederile stipulate în Acordul privind reglementarea datoriei, respectiv a plătit dobânzile calculate pentru perioada 10.07.2008 – 10.01.2016 (în valoare totală de 950.400,11 dolari SUA) și ratele de capital în sumă totală de 2.071.661 dolari SUA.

Propunere – Se va urmări încasarea de la extern a tranșelor prevăzute în Acordul bilateral.

f. Cuba

Partea cubaneză a tergiversat rezolvarea obligațiilor sale față de România rezultate în urma trecerii relațiilor economice dintre țările foste membre ale CAER la mecanismul de plată în devalize convertibile și la practicarea prețurilor mondiale.

Convorbirile bilaterale au fost reluate în anul 1997, când a avut loc prima sesiune a Comisiei mixte interguvernamentale româno-cubaneze de cooperare

economică, comercială și tehnică, finalizată prin încheierea unui Protocol prin care părțile au convenit soldurile creditelor comerciale guvernamentale acordate de România și cel al dobânzilor aferente la 31.12.1996, precum și soldul contului de cliring.

Creanțele României din Republica Cuba au fost recunoscute și confirmate și cu ocazia următoarelor trei sesiuni ale Comisiei Interguvernamentale româno-cubaneze din anii 1998, 1999 și 2001, însă partea cubaneză a respins toate propunerile părții române cu privire la soluționarea datoriei cubaneze față de România, în principal datorită situației economico-financiare dificile a țării, precum și a lipsei voinței politice pentru abordarea temei datoriei sale externe exprimată în ruble transferabile față de fostele state socialiste creditoare. Dobânzile calculate ulterior conform aranjamentelor bancare au fost confirmate la Banca Comercială Română de către banca corespondentă până la 31.12.2006. Dobânzile aferente perioadei 01.01.2007-31.12.2015 nu sunt confirmate de Banca Națională a Cubei.

Refuzul părții cubaneze de includere pe agenda celei de a V-a sesiuni a Comisiei mixte interguvernamentale a unui punct referitor la modalitățile de rambursare a datoriei către România a determinat amânarea reuniunii, programată să aibă loc în noiembrie 2002, care nu a mai fost reluată până în prezent.

În cursul lunii mai 2014 a avut loc o vizită oficială a unei delegații române la Havana, cu prilejul reuniunii Consiliului Băncii Internaționale de Investiții, din care au făcut parte și reprezentanți ai Ministerului Finanțelor Publice pentru a participa, la invitația părții cubaneze, la discuții exploratorii pe tema datoriei Cubei față de România.

În acest context, partea română a avansat propunerea începerii negocierilor pentru stabilirea unui calendar de negocieri și formularea de către partea cubaneză de propuneri de modalități și de termene de plată a datoriei sale față de România.

Oficialii cubanezi au prezentat un tablou al evoluției situației din Cuba după destrămarea CAER, proces care a prejudiciat sensibil interesele Cubei, producând pierderi uriașe în economie. De asemenea, s-a menționat că înregistrarea datoriei externe a Cubei s-a realizat în condițiile unor înțelegeri multilaterale, în cadrul CAER, cu evaluarea în rubla transferabilă, o monedă desființată fără a se stabili o rată de conversie.

Poziția Cubei în problema datoriei în ruble transferabile este că soluția constă în relansarea relațiilor economice bilaterale, guvernul cubanez fiind favorabil încheierii unui Acord economic general, inclusiv cu România.

La sfârșitul anului 2014, Statele Unite ale Americii au anunțat restabilirea relațiilor diplomatice cu Republica Cuba, la mai mult de cincizeci de ani de la întreruperea lor și și-au exprimat speranța că se va ajunge, în cel mai scurt timp posibil, la normalizarea deplină a relațiilor americano-cubaneze.

În ultimii ani, România a făcut pași în direcția dinamizării relațiilor sale cu Republica Cuba și a participat activ la promovarea deschiderii negocierilor pentru încheierea unui Acord de dialog politic și cooperare între Uniunea Europeană și Republica Cuba.

Datorită faptului că oficialii cubanezi au manifestat reticență în ceea ce privește începerea negocierilor cu partea română în problematica datoriei, membrii Comisiei interdepartamentale *pentru avizarea modalităților de încasare a creanțelor României din activitatea de comerț exterior și alte activități externe, derulate în baza acordurilor guvernamentale și comerciale înainte de 31 decembrie 1989*, constituită în baza Hotărârii Guvernului nr. 362/1994 au hotărât, în ședința din data de

10.06.2014, transmiterea de către Ministerul Finanțelor Publice a unei scrisori către Clubul de la Paris, prin care să se solicite informații privind evoluțiile înregistrate în ultima perioadă în subiectul datoriei Cubei și perspectiva unei eventuale decizii de reglementare a acestei datorii față de țările membre ale Clubului.

Prin scrisoarea datată 29 septembrie 2014, Secretariatul General al Clubului de la Paris a adresat Ministerului Finanțelor Publice invitația de a participa printr-un reprezentant la următoarea *Reuniune a Grupului Creditorilor Cubei, sub-set al membrilor Clubului de la Paris* care urma a se desfășura la Paris, pe tema datoriei Cubei față de creditori.

În scrisoare se menționează că deși nu există negocieri oficiale inițiate în această etapă, Cuba este într-adevăr un debitor important al Grupului Creditorilor Cubei (GoC) și că există frecvente contacte între autoritățile cubaneze și GoC, în scopul reconcilierii sumelor reprezentând datoria și găsirea unei soluții pentru reglementarea acesteia.

În acest context, Secretariatul Clubului de la Paris informează că membrii GoC au fost de acord în unanimitate să invite România să participe la ședințele sale, cu condiția ca România să confirme că este dispusă să respecte principiile directoare descrise pe site-ul Clubului de la Paris.

În final se solicita ca România să transmită Clubului de la Paris o scrisoare prin care se angajează să respecte anumite principii legate de solidaritate și confidențialitate în privința informațiilor care sunt divulgate în cadrul reuniunilor Clubului de la Paris.

În ședința din data de 6 noiembrie 2014, membrii Comisiei interdepartamentale constituită în baza hotărârii Guvernului nr. 362/1994 au hotărât întocmirea unui Memorandum care să fie înaintat Guvernului României pentru aprobarea participării României, în calitate de observator, la Reuniunile Grupului Creditorilor Cubei care se vor desfășura la Paris și transmiterii scrisorii prin care România se angajează să respecte principiile Clubului de la Paris în calitatea sa de Observator. În paralel s-a decis să fie lăsată deschisă și opțiunea, după caz, a unor eventuale discuții bilaterale cu partea cubaneză pentru o negociere bilaterală directă.

Memorandumul a fost aprobat în ședința Guvernului României din data de 11 martie 2015 iar la 19 martie a fost transmisă scrisoarea către Clubul de la Paris.

Prin emailul datat 8.04.2015, Clubul de la Paris a informat că următoarea întâlnire a Grupului Creditorilor Cubei va avea loc la data de 19 mai 2015 și a adresat invitația ca România să participe la aceste lucrări. Totodată, s-a transmis informația că în momentul de față Clubul de la Paris se află în faza de reconciliere a datoriei cu Cuba, în sensul strângerii datelor privind datoria Cubei față de fiecare creditor în parte. România a transmis prin email nivelul datoriei Cubei față de România și a completat tabelele centralizatoare transmise de către Club privind nivelul datoriei.

În paralel, ca urmare a intervențiilor Ministerului Afacerilor Externe la Ambasada Cubei la București pentru transmiterea unei poziții oficiale privind datoria Cubei către România, vicepreședintele consiliului de miniștri al Republicii Cuba, domnul Ricardo Cabrisas Ruiz a adresat domnului Gyorgy Attila, secretar de stat din Ministerul Finanțelor Publice, cu care a purtat discuții cu ocazia vizitei la Havana din luna mai 2014, o scrisoare prin care se aduc la cunoștință următoarele:

- guvernul cubanez nu promovează schimbul datoriei în investiții, această politică fiind aplicabilă nu numai pentru România, ci pentru orice altă țară creditoare;

- politica guvernului cubanez pentru datoriile către fostele țări membre CAER este de anulare 100%; cu atât mai mult stabilirea unei rate de conversie între rubla transferabilă și dolar SUA este imposibilă atâta timp cât rubla transferabilă a încetat să mai existe după dispariția CAER.

La reuniunea din 19 mai a.c. delegația României a fost invitată să participe doar la discuția dedicată Cubei iar la întâlnire au participat reprezentanți ai creditorilor membri ai Clubului dar și observatori.

Cu această ocazie, Secretariatul Clubului a adus la cunoștința delegației române, faptul că este necesar acceptul autorităților cubaneze cu privire la participarea României, în calitate de observator, la Reuniunea Grupului Creditorilor Cubei, aceasta fiind o regulă a Clubului.

În cadrul reuniunii, Clubul de la Paris a informat creditorii că secretariatul deține la acest moment o bază de date actualizată a creanțelor Cubei, care a putut fi completată după primul tur de orizont, din luna martie a acestui an.

Secretariatul Clubului a precizat că aproape toți creditorii membri ai Clubului de la Paris au putut, la această etapă, să încheie acorduri de reconciliere a datoriei cu partea cubaneză. Negocierile propriu-zise cu partea cubaneză nu erau inițiate la acel moment și nu se definise încă metoda de soluționare din mandatul Clubului.

Următoarea întâlnire a Grupului Creditorilor Cubei urma să aibă loc în luna septembrie, Secretariatul Clubului de la Paris menționând faptul că România va fi invitată numai în cazul primirii acceptului de la partea cubaneză.

În ședința din data 30.06.2015, membrii Comisiei interdepartamentale constituită în baza hotărârii Guvernului nr. 362/1994 au hotărât ca partea română să formuleze un set de întrebări Clubului de la Paris care să clarifice aspectele privind gradul de flexibilitate a poziției României în plan bilateral cu partea cubaneză în cazul încheierii unui Acord între Clubul de la Paris și Cuba (respectiv în ce măsură statutul de observator limitează libertatea de acțiune bilateral), precum și posibilele constrângeri - din punct de vedere al aplicării conținutului Acordului/termenilor de reglementare și temporal/factorul timp - care ar putea deriva din participarea României ca observator la reuniunile Grupului Creditorilor Clubului.

Totodată, s-a decis ca, în funcție de clarificările primite de la Clubul de la Paris, Ministerul Afacerilor Externe să inițieze, complementar, demersuri diplomatice pe lângă Ambasada Cubei la București în scopul determinării unei atitudini pozitive a autorităților cubaneze față de solicitarea Clubului de la Paris ca România să participe la reuniunile Grupului Creditorilor Cubei.

În cursul lunii noiembrie 2015 au avut loc la București, convorbiri bilaterale politico-diplomatice româno-cubaneze la nivel de directori ai direcțiilor politice din cele două ministere de externe. Delegația română a consemnat în mod pasager primirea scrisorii viceprim-ministrului cubanez Cabrisas în anul 2014, în care se cerea anularea în totalitate a datoriei cubaneze față de statul român și a menționat că România va dori să discute totuși aspectele tehnice ale acestei creanțe, în căutarea unei soluții satisfăcătoare pentru ambele părți.

Poziția Cubei în problema datoriei este că statul cubanez nu se poate angaja în acțiuni de natură financiară pe care știe că nu le poate îndeplini, iar creanța României face parte dintre acestea. Cuba dorește să rezolve de o manieră globală problema datoriei prin intermediul Clubului de la Paris care nu ia în discuție datoriile în rubele transferabile, moneda de referință în fostul CAER.

În acest context, delegația cubaneză a adus la cunoștința părții române, că statul cubanez a ajuns la o soluție convenabilă în ceea ce privește rezolvarea datoriei sale față de Slovacia.

Prin scrisoarea din data de 4 decembrie 2015, Ministerul Finanțelor Publice a solicitat Ministerului Afacerilor Externe sprijinul în vederea instructării ambasadelor României în fostele țări CAER de a obține, de la autoritățile competente, informații privind modalitățile de reglementare a creanțelor exprimate în ruble transferabile pe care aceste țări le au față de Cuba și a transmis elementele concrete care prezintă interes pentru partea română.

Din informațiile primite prin intermediul Ambasadelor României în fostele țări socialiste a rezultat că singurele țări care au ajuns la o înțelegere cu partea cubaneză în ceea ce privește datoria Cubei sunt Slovacia (succesul negocierilor datorându-se contribuției personale a premierului slovac Robert Fico) și Rusia.

Polonia, Ungaria, Bulgaria nu și-au reglementat creanțele în Republica Cuba, problema principală fiind conversia datoriei într-o valută convertibilă, datorită dispariției rublei transferabile odată cu dizolvarea CAER.

Rusia a încheiat cu Cuba în octombrie 2013 un Acord de rambursare a datoriei, ratificat de către Duma de Stat în iulie 2014. Textul Acordului prevede anularea a 90% din datoria cubaneză evaluată la 35,2 miliarde de dolari SUA și rambursarea restului (aproximativ 3,5 miliarde dolari SUA) în decurs de 10 ani, prin investiții în Cuba. Bani vor fi transferați într-un cont al Vnesheconombank deschis la Banca Națională a Cubei.

În data de 12 decembrie 2015, membrii Grupului Creditorilor Cubei din cadrul Clubului de la Paris au semnat un acord cu privire la ștergerea unei părți a datoriei Cubei față de aceștia și reeșalonarea datoriei rămase pe o perioadă de 18 ani.

Franța și Cuba au semnat la 1 februarie 2016, în contextul vizitei la Paris a președintelui cubanez Raul Castro, un acord pentru conversia unei părți din datoria cubaneză într-un fond franco-cubanez de 212 de milioane de euro. Fondul va fi destinat pentru finanțarea unor lucrări din domeniile infrastructură, transporturi, turism iar proiectele preconizate a fi sprijinite vor fi selectate de către Agenția Franceză de Dezvoltare, care va deschide în curând un birou în Cuba.

Ulterior, Cuba a mai încheiat acorduri de reglementare a datoriilor sale față de Danemarca, Portugalia, Finlanda și Suedia.

Ca urmare a ultimelor evoluții pe plan internațional în ceea ce privește datoria Cubei, o delegație condusă de Ministerul Finanțelor Publice împreună cu reprezentanți ai ministerelor implicate în reglementarea creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională desfășurată înainte de 1989, a participat în data de 24 februarie 2016 la o întâlnire cu reprezentanții Clubului de la Paris și ai instituțiilor autorizate franceze pentru clarificarea detaliilor soluțiilor găsite recent de către Club și de către Franța în problema datoriilor Cubei.

De asemenea, la 30 martie 2016, la Bratislava, au avut loc consultări între Ministerele Afacerilor Externe român și slovac pentru clarificarea unor aspecte legate de soluțiile găsite recent de Slovacia în problema datoriei cubaneze.

În ședința din data 17.03.2016, membrii Comisiei interdepartamentale *pentru avizarea modalităților de încasare a creanțelor României din activitatea de comerț exterior și alte activități externe, derulate în baza acordurilor guvernamentale și comerciale înainte de 31 decembrie 1989*, constituită în baza Hotărârii Guvernului nr. 362/1994, au analizat informațiile obținute în vederea identificării unor noi

demersuri și căi de acțiune pe care România le va putea utiliza în soluționarea dosarului creanțelor României în raport cu Cuba și au hotărât întocmirea unui Memorandum care să fie supus aprobării Guvernului. Memorandumul se află în curs de avizare la ministerele implicate.

Propunere – După aprobarea Memorandumului vor fi demarate căile de acțiune în conformitate cu prevederile acestuia.

g. Republica Guinea

Prin Hotărârea Guvernului nr. 253/07.03.2007 a fost aprobat *Acordul între Guvernul României și Guvernul Republicii Guinea privind reglementarea datoriei Republicii Guinea față de România, semnat la București la 1 noiembrie 2006.*

În urma notificării celor două părți cu privire la realizarea procedurilor legale interne de ratificare, Acordul a intrat în vigoare la 11.07.2007.

Până în prezent, statul român a încasat 2 rate și dobânzile aferente în valoare totală de 716.961,40 dolari SUA, ambele scadente în anul 2008, rămânând neplătite un număr de 4 rate și dobânzile aferente care au fost scadente în perioada 2009-2010, în sumă de 1.393.020,96 dolari SUA.

În perioada de încetare a plăților s-au întreprins demersuri constante pentru deblocarea plăților atât prin intermediul reprezentanței diplomatice din Senegal (România nu are Ambasadă în R. Guinea) cât și printr-o întâlnire la sediul Ministerului Finanțelor Publice cu Consulul onorific din această țară.

Starea de securitate în Guinea a fost instabilă începând cu decembrie 2008, în urma unei lovituri de stat.

În ciuda multiplelor apeluri venite din partea comunității internaționale, regimul Conde nu a reușit să finalizeze în anul 2012, prin alegeri legislative, ciclul electoral liber și democratic lansat odată cu scrutinul prezidențial din 7 noiembrie 2010 – un eșec cu efecte asupra climatului politic intern și implicit asupra situației de securitate.

Scrutinul legislativ din 28 septembrie 2013 – el însuși organizat târziu și greoi, la trei ani după alegerile prezidențiale – a adus, după repetate amânări generate de contestații și de lipsa unui dialog constructiv între putere și opoziție, o nouă configurație a Adunării Naționale, iar la 20 ianuarie 2014 Președintele a numit membrii noului guvern.

În urma informării de către Ambasadă României în Senegal despre schimbările politice intervenite pe plan intern, au fost întocmite două scrisori de felicitare din partea ministrului finanțelor publice și ministrului delegat pentru buget omologilor din Republica Guinea, ca oportunitate de reluare a dialogului bilateral pe tema datoriei R. Guinea către România.

La 13 august 2014, președintele guineez, Prof. Alpha Condé, a declarat oficial “urgență sanitară națională” împotriva bolii provocate de virusul Ebola în Republica Guinea ca urmare a epidemiei cu care se confruntau în ultima perioadă statele din Africa de Vest.

În anul 2013, cu concursul Franței, Republica Guinea a beneficiat din partea Clubului de la Paris de anularea unor datorii în valoare de 2,1 miliarde USD (adică 66% din datoria sa externă).

Ministerul Finanțelor Publice a continuat demersurile privind reluarea plăților datoriei de către partea guineeză, ultima fiind la sfârșitul anului trecut prin

intermediul Ministerului Afacerilor Externe. Până în prezent, nu s-a primit niciun răspuns de la autoritățile guineeze.

Propunere - Se vor continua demersurile prin intermediul Băncii Comerciale Române S.A. și a Ambasadei României la Dakar de reglementare a sumelor neîncasate conform graficului de eșalonare la plată.

h) Republica Democrată Congo

România urma să încaseze din R.D. Congo creanțe în valoare totală de 657.820,89 dolari SUA, în perioada iulie 2006-octombrie 2011, în baza Acordului dintre Guvernul României și Guvernul R. D. Congo privind reglementarea datoriei cu titlu de arierate comerciale a R. D. Congo către România, semnat la București la 03.12.2004 și la Kinshasa la 12. 01. 2005.

Până la 31 decembrie 2013, statul român a încasat suma totală de 569.494,44 dolari SUA, soldul datoriei congoleze fiind în sumă de 88.326,45 dolari SUA, reprezentând ratele 17, 18, 19 și dobânzile aferente.

În perioada de încetare a plăților s-au întreprins demersuri constante pentru ca autoritățile congoleze să plătească datoria restantă și dobânda penalizatoare aferentă, atât prin intermediul reprezentanței diplomatice în Senegal (România nu are Ambasadă în R.D. Congo), cât și prin întâlniri directe cu Consulul onorific din teritoriu.

În luna iulie 2013 partea congoleză a plătit rata a 21-a, scadentă în luna iulie 2011 în valoare de 28.557,88 dolari SUA.

Din informațiile Ministerului Afacerilor Externe, în nordul și sudul provinciei Kivu, armata congoleză desfășoară activități militare.

Autoritățile R.D.Congo fac eforturi continue pentru a păstra controlul și securitatea pe întreg teritoriul statului, dar de multe ori grupuri de rebeli înarmați acționează în mod dezorganizat și provoacă incidente soldate cu atacuri armate, răpiri, violuri, furturi și alte violențe.

La sfârșitul anului 2015, Ministerul Finanțelor Publice a solicitat din nou, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, sprijinul reprezentanței diplomatice în teritoriu în scopul achitării obligațiilor restante de către partea congoleză.

Propunere – Se vor continua demersurile prin intermediul Băncii Comerciale Române S.A. și a Ambasadei României la Dakar pentru plata sumelor neîncasate conform graficului de eșalonare la plată, anexă la Acordul guvernamental.

i) Somalia

Creanțele României din Somalia provin din livrări de echipamente pentru operațiuni de cooperare în agricultură.

Plata livrărilor pe credit a fost garantată prin mai multe scrisori de garanție emise de Ministerul Finanțelor din R.D. Somalia în anul 1980.

Recuperarea creanțelor României din această țară nu a fost posibilă datorită îndelungatului conflict civil care a început în anul 1991 și a durat mai bine de 20 de ani, cu consecințe dezastruoase pentru economia statului somalez.

Situația de securitate din regiune este puternic afectată atât de acțiunile de piraterie practicate la scară largă, cât și de luptele dintre diversele facțiuni politice și militare.

Somalia se număra, în anul 2014, printre primele trei cel mai puțin dezvoltate țări, conform Human Development Index.

Banca Comercială Română a intervenit în mai multe rânduri la Banca Centrală a Somaliei pentru confirmarea sumelor datorate de statul somalez, însă demersurile nu au fost urmate de nicio reacție oficială. Întrucât evoluțiile interne din Somalia nu au permis contactarea reprezentanților oficiali ai autorităților somaleze, demersurile părții române au fost transmise către Misiunea Permanentă a României la ONU care le-a înaintat Misiunii Permanente a Somaliei la ONU, de asemeni fără a exista vreo reacție oficială.

De la instalarea sa în anul 2012, Guvernul Federal al Somaliei s-a angajat cu partenerii de dezvoltare să clarifice situația datoriei sale, prin crearea unui grup tehnic de lucru, în septembrie 2013, care să trateze problemele datoriilor în vederea pregătirii ștergerii restanțelor și a accesului la inițiativa HIPC.

Datorită lipsei bazei de date și a acumulării restanțelor la serviciul datoriei pe perioada celor 20 de ani de conflicte, Ministerul Finanțelor și Planificării din Somalia a creat o unitate de management a datoriei externe.

În urma solicitării Secretariatul Clubului de la Paris de a centraliza drepturile creditorilor, guvernul somalez a cerut tuturor țărilor creditoare să transmită date detaliate privind împrumuturile. În scrisoarea oficialului somalez se stipulează că acest lucru va permite confirmarea datoriei și va pregăti fondul pentru reconcilierea cu creditorii asupra soldurilor restante.

Ministerul Finanțelor Publice a transmis guvernului somalez în cursul anului 2014 datele solicitate. În luna iulie 2015, la solicitarea autorităților somaleze, au fost retransmise datele privind datoria față de România.

Până în prezent nu s-a primit nicio reacție din partea autorităților somaleze.

Propunere - După strângerea datelor asupra datoriei de către grupul tehnic de lucru somalez, Ministerul Finanțelor Publice are în vedere să solicite, prin canale diplomatice, confirmarea sumelor datorate de statul somalez și începerea negocierilor pentru reglementarea acestora.

j) Republica Centrafricană

Creanțele României din R. Centrafricană provin din participarea statului român la capitalul social al societăților mixte Lorombois și Carombois și din livrări de echipamente pentru fabricile de exploatare și prelucrare a lemnului din cadrul societăților mixte.

Prin intermediul Ambasadei României la Dakar, au fost obținute din partea autorităților centrafricane documente care atestă că societatea mixtă Lorombois a fost declarată în stare de faliment la data de 28 iunie 1985 prin Ordinul nr.

95/180/MFB/CAB, potrivit procedurilor legale centrafricane, care au fost finalizate la data de 24.06.1995 prin lichidarea societății în cauză.

În ceea ce privește societatea mixtă Carombois, prin Decizia Tribunalului de mare instanță Bangui investită cu formulă executorie în data de 23 august 1995, în urma cererii formulate în data de 19 iunie 1995 de Oficiul centrafrican pentru securitate socială, a fost declarată starea de faliment a acesteia.

Din cuprinsul Infogramei transmise de către Ambasada României la Dakar a reieșit faptul că procedura falimentului declanșată potrivit legislației centrafricane a fost definitivată prin lichidarea și radierea societății în cauză, fapt atestat de către ministrul finanțelor din statul debitor.

În urma lichidării celor două societăți, creanțele părții române nu au fost acoperite datorită situației patrimoniale negative, totodată nefiind antrenată răspunderea organelor de conducere, direcție și control ale societăților în cauză.

Africa Centrală traversează o perioadă de gravă insecuritate, jumătate din cele 4,6 milioane de locuitori fiind dependente de asistență umanitară.

Propunere - În contextul falimentului celor două societăți mixte, se va analiza oportunitatea inițierii demersurilor necesare elaborării unui act normativ în vederea scoaterii din evidența extrabilanțieră a contabilității publice a creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare internațională derulată pe relația Republica Centrafricană, aceasta fiind justificată de imposibilitatea recuperării acestora.

k) Nigeria

Creanțele României în Nigeria reprezintă cota de participare la capitalul social al societății mixte Nirowi precum și contravaloarea unor livrări efectuate către această societate.

Activitatea societății Nirowi a fost afectată de criza economică nigeriană precum și de instabilitatea politică, ceea ce a condus la înregistrarea de pierderi care au depășit valoarea capitalului social, ajungându-se la situația de faliment nedeclarat.

Această stare de fapt a determinat guvernul militar din statul Ondo să închidă societatea în 1995 pentru câteva luni, pentru a o redeschide ulterior, dar problemele multiple cu care aceasta s-a confruntat, au făcut ca societatea să falimenteze practic în anul 1997.

În baza Memorandumului cu tema *Propunerea Biroului pentru Întreprinderi Publice din Nigeria de vânzare a acțiunilor deținute de partea română la societatea mixtă româno-nigeriană NIROWI*, aprobat de Guvernul României la 11.12.2003, a fost dată o Împuternicire de către Guvernul României Biroului pentru Întreprinderi Publice din Nigeria (instituție guvernamentală care funcționează în cadrul președinției Nigeriei și este împuternicită cu privatizarea și gestionarea activelor statului) pentru reprezentarea părții române în eforturile de prospectare a pieței în vederea găsirii unui eventual cumpărător a acțiunilor deținute în societatea mixtă Nirowi.

Totodată, au fost remise scrisori către Camera de comerț și industrie a României și Asociația producătorilor de mobilă din România în vederea depistării

unor întreprinderi românești interesate în achiziționarea acțiunilor deținute de partea română la societatea mixtă Nirowi.

Menționăm că, până la această dată Camera de comerț și industrie a României și Asociația producătorilor de mobilă din România nu au sesizat Ministerul Finanțelor Publice privind depistarea unor întreprinderi românești interesate în achiziționarea acțiunilor deținute de partea română la societatea mixtă Nirowi.

Din informațiile obținute prin intermediul Ambasadei României la Abuja și Biroului Consilierului economic din Lagos, a rezultat că, începând cu 1990 conducerea societății a fost preluată integral de partea nigeriană, iar cei însărcinați cu gestionarea bunurilor au excelat în a delapida.

Din informațiile colaterale pe care le deține Ambasada, rezultă că bunurile aflate în patrimoniul societății (mașini, utilaje, echipamente, clădiri etc.) sunt distruse, dispărute sau se află într-un stadiu avansat de deteriorare.

Reprezentanții Bureau of Public Enterprises au semnalat că din anul 2003, de când partea română a semnat împuternicirea de reprezentare a Bureau of Public Enterprises în procesul de lichidare, situația actuală financiară a societății Nirowi se regăsește în același cadru, iar la nivelul Consiliului Național de Privatizare din Nigeria s-a luat decizia demarării unei „lichidări ghidate“ prin Bureau of Public Enterprises.

Totodată, din conținutul mesajului transmis prin intermediul Ambasadei reiese faptul că a fost numit un lichidator care se va ocupa de acest aspect urmând ca partea română să fie ținută la curent cu evoluția în momentul în care lichidatorul va fi în posesia unor estimări financiare a societății Nirowi.

În R. F. Nigeria, pentru trei state din zona de nord-est, a fost instituită starea de urgență în urma atentatelor și acțiunilor teroriste organizate de gruparea islamist radicală Boko Haram, soldate până în prezent cu decesul a cca. 3.600 persoane.

În scopul menținerii sub control a situației din zonă, în cele trei state s-au deplasat trupe militare, precum și cele ale serviciilor de securitate care sunt autorizate să întreprindă măsurile destinate stopării acțiunilor teroriste.

Propunere - Se vor solicita prin intermediul Ambasadei României la Abuja informații privind stadiul procedurii de lichidare a societății Nirowi.

I) Tanzania

Suma de 99.000 dolari SUA provine din capitalul social și livrările de utilaje pentru exploatarea miniere ale societății mixte Besaminco, desființată în anul 1984.

Propunere - Se va încerca obținerea documentelor de lichidare a societății prin intermediul Ambasadei României în Kenia în vederea analizării posibilității emiterii unui act normativ în vederea scoaterii din evidența extrabilanțieră a contabilității publice a creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare internațională derulată pe această relație.

Prezentul Raport privind situația creanțelor României în perioada 31 decembrie 2015 – 30 iunie 2016 a fost întocmit în baza prevederilor Legii nr. 29/1994, Art. 4, cu modificările ulterioare, pentru a fi înaintat, spre informare Parlamentului.